

Amanda Lind: Installationstal som språkrör

Talare
Amanda Lind
Språkrör

Datum
28 april 2024

Tack, kära partivänner för det här förtroendet.

Jag är så oerhört glad, stolt och hedrad att nu få kalla mig ert språkrör.

Jag bad er att välja mig till språkrör för Miljöpartiet för att jag vill att vi ska vara en motkraft till egoismen, till misstron och till hopplösheten. Vi ska visa att det finns en framtid där värden som solidaritet, gemenskap och jämlikhet är inbäddat i själva samhällets hjärta.

Tillsammans har vi en stor och viktig uppgift. Politiken behöver mer hopp. Men hopp, det kommer inte av ord, det kommer av handling. Och tidöregeringen, den ingjuter inte hopp. Sverige styrs idag av en regering som står handfallen inför flera av vårtids stora utmaningar.

Som ökar utsläppen, mitt i klimatkrisen. Som gör det svårare för människor som vill vara en del av lösningen. Som skär ner på välfärden och ökar ojämlikheten. Som låter skolkoncerner dela ut enorma vinster, samtidigt som vart sjunde barn, inte klarar skolan. Som är bakbundna av ett nationalistiskt och populistiskt parti.

Successivt monterar de ner Sverige som en stark röst internationellt för fred, klimatledarskap och solidaritet.

Nej mina vänner, det ingjuter inte hopp.

Det är en passiv destruktiv ”låt gå”-politik som är dålig för Sverige och det kan vi inte acceptera. Sverige har idag blivit ett land som slits isär då människa ställs mot människa. Där ekonomiska klyftor och skillnaderna i livsvillkor mellan stad och land, mellan förort och centrum fördjupas. Och där makthavare, både bokstavligt och bildligt, trampar på unga människors engagemang för en bättre

värld. Vi behöver nu en hoppfull grön politik. Och för det vill jag ta ansvar.

Jag ser att vi måste bli bättre på att visa hur vårt samhälle på andra sidan klimatomställningen blir ett bättre samhälle för oss alla att leva i. Vi får inte fastna i problembeskrivningen, vi måste bli bättre på att visa just våra visioner. Den gröna och rättvisa omställningen är vår tids stora samhällsomvandling och det är vi i Miljöpartiet som ska leda den.

Den här omställningen kommer att påverka vårt samhälle och oss som lever här, men inte så som nejsägarna och fossilkramarna tror. Nej, vi ska bygga ett samhälle som är mer mänskligt, med friskare luft, renare hav, djupare skogar, med bekvämare transporter, en starkare välfärd och mer tid för varandra.

En annan värld är möjlig, men den kommer inte av sig själv och den kommer definitivt inte av partier som saknar visioner.

Jag är fullt övertygad om att vi kan bygga den rörelse som krävs för förändring, för när tillräckligt många människor går samman och tror på förändring, då kan mycket hända snabbt och det behöver det.

Jorden är inte skapad av människohänder, men människohänder har slagit under sig jorden och dock låter jorden sig ej ägas, om den missbrukas lider den och upphör att ge. Ja, Elin Vagners bok Väckarklockan kom ut 1941, men detta stycke hade lika gärna kunnat skrivas idag.

Naturens myllrande ekosystem och artrikedom måste värnas i sin egen rätt. Och samtidigt utgör naturen själva förutsättningen för att vårt samhälle ska finnas, det som ger oss mat, vatten, miljöer som går att leva i.

Om vi förstör naturen, då förstör vi också förutsättningarna för vårt eget liv på den här planeten. Och det är ingen åsikt, det är ett faktum.

Och ändå är det radikalt att påpeka att planeten och naturen sätter gränser för vår ekonomi.

Att ingen politiker kan förhandla bort det. Att naturresurser tar slut.

För att vi ska kunna leva goda liv också på lång sikt måste politiker sluta låtsas

som att de gränserna inte finns. Sluta låna från barnbarnen utan att ta en plan för att betala tillbaka.

Att några få blir rika på att tömma våra gemensamma hav på fisk eller på att vi bränner olja som ökar klimatutsläppen. Det gör oss alla fattigare på sikt.

Vi behöver en ekonomisk utveckling som är till för människor och som inte sker på människors eller naturens bekostnad. En ekonomi som gör livet bättre för fler både nu och för nästa generation.

Mina vänner tidigare i veckan stormade maskerade högerextremister ett demokratiskt möte i Gubbängen. Där unga och äldre samlats för att fika, lyssna på en föreläsning, diskutera hur vi motverkar rasism och fascism i samhället.

Men som istället fick uppleva rökbomber, misshandel och tvingades tänka tanken ”har de vapen i händerna.”

Det var en gräns som passerades. Att ute vara våld för att hota och skrämman människor till tystnad genom en våldsamt attack på ett öppet demokratiskt möte kan självklart aldrig accepteras.

Men denna typ av händelser sker inte i ett vakuum. Fördomar leder till förakt, förakt leder till hat, hat leder till avhumanisering eller till våld.

Vår demokrati bygger på att vi är många som är en del av den. Sprids misstro mellan människor och grupper, skräms människor till tystnad, avstår unga från att kliva in i politiken eller göra sin röst hörd på nätet. Då riskeras vår demokrati på riktigt.

Men vänner, det kommer vi aldrig att tillåta. Vi är så många fler som brinner för att försvara den öppna och toleranta demokratin som vi har byggt upp. Vår rörelse fortsätter att locka nya medlemmar varje dag, unga som gamla.

Människor som engagerar sig för ett fritt samhälle som är till just för alla.

Och vi behöver återbygga tilliten till varandra och till samhället.

Vi behöver bygga ett samhälle som håller ihop. Ett samhälle där vi investerar i

det som är vårt gemensamma. I föreningslivet, i kulturen, i mötesplatser. Där alla har tillgång till jämlik skola och vård i hela landet. Och där alla barn ska ha förutsättningar att växa upp i ett gott liv långt från gängens lockrop.

Ett samhälle utan rasism, ett samhälle där alla kan agera sig i demokratin utan att vara rädda.

Och vänner, vi behöver bara många nu. I juni går Sverige till val till EU-palamentet, ett helt avgörande val för vår gemensamma framtid i Europa och i världen. I en skenande klimatkris och när högre krafter som växer sig starkare har vi i gröna aldrig varit viktigare.

Vi behöver stå starka i berättelsen om att en annan värld är möjlig. Vi behöver vara en tydlig röst för någonting annat. För ett Sverige och för ett EU som tar klimatansvar och säkrar att omställningen sker rättvist.

Vårt gemensamma lag är vår största styrka. Vi ska ut och knacka vår enda dörr vi hinner till den 9 juni. Vi ska möta väljare, en efter en och förklara varför Alice, Per och Isabella behövs där nere i korridorerna i Bryssel. För att EU ska öka takten i klimatarbetet och visa världen att en rättvis omställning är möjlig.

I stället för att skicka signalen att den rikaste regionen i världen har gett upp. För vi ska inte ge upp. Vi ska leverera lösningar, vi ska leverera handling och därmed hopp. Och vi kan bara göra det tillsammans.

Så, miljöpartister från Kiruna till Ystad, från Karlstad till Nynäshamn. Nu kavlar vi upp armarna, nu kör vi!

Tack!

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/amanda-lind-installationstal-som-sprakror>